

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
Varaždin, Braće Radića 2

Poslovni broj: **St-529/2017**

Stečajni dužnik: **ISTO d.d.** u stečaju, Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 88502209643

Stečajni vjerovnik: **ISTO Grupa d.d.** Varaždin, A. Šenoe 4-6, OIB: 7885820130

ŽALBA

Stečajnog vjerovnika protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu,
poslovni broj St-529/2017-861 od 26. siječnja 2024. godine

I Stečajni vjerovnik sudjelovao je na Skupštini vjerovnika Stečajnog dužnika održanoj dana 24. siječnja 2024. godine (dalje: "**Skupština**"), na kojoj je, prema potvrdi Suda, donesena odluka o imenovanju stečajnog upravitelja Stanka Makara, umjesto dosadašnjeg stečajnog upravitelja Tomislava Đuričina, što je Sud potvrdio pobijanim rješenjem, poslovni broj St-529/2017-861 od 26. siječnja 2024. godine (dalje: "**Rješenje**").

Dokaz: nesporno, uvid u zapisnik sa Skupštine

II Stečajni vjerovnik u otvorenom roku izjavljuje žalbu na pobijano Rješenje, iz svih žalbenih razloga, a posebno zbog netočno utvrđenih presudnih činjenica, pogrešne primjene materijalnog prava te bitne povrede odredaba stečajnog postupka.

III Stečajni vjerovnik upire da je Skupština sazvana na nezakonit način - jer je sazvana na prijedlog vjerovnika koji zajedno nisu imali tražbine u iznosu većem od jedne petine ukupnog broja tražbina u ovom postupku. Samim time Skupština nije mogla donositi valjane i zakonite odluke.

Stečajni vjerovnik drži da Sud nije poštivao pravila postupka niti štutio prava vjerovnika kada na Skupštini nije omogućio glasovanje o protuprijedlogu izjavljenom i pravovremeno objavljenom na e-Oglasnoj ploči suda.

Nadalje, zadržavajući se samo na bitnom, Stečajni vjerovnik ističe da je Sud pogrešno utvrdio da je Skupština donijela odluku, nakon što je prethodno pogrešno utvrdio broj glasova koji prema zakonu pripadaju vjerovnicima, te je potom pobijanim Rješenjem Sud i potvrdio odluku koja nije imala zakonom propisanu većinu glasova koji pripadaju vjerovnicima koji su prisustvovali Skupštini.

Konačno, Sud je, prema stavu Stečajnog vjerovnika, posve neopravdano utvrdio da nisu osnovani zahtjevi za ukidanje odluke Skupštine, izjavljeni na način i u roku kako predviđa Stečajni zakon, premda su već samo činjenice da je Skupština sazvana bez većine utvrđene zakonom, a potom je i odluka donesena bez većine utvrđene zakonom - dovoljan argument da je potvrđena odluka ne samo suprotna zakonu, nego i zajedničkim interesima vjerovnika.

IV Sud u obrazloženju pobijanog Rješenja (točka 1) navodi da je Skupština sazvana na prijedlog sedam vjerovnika, čije tražbine nabraja i navodi da zbroj njihovih tražbina iznosi **4.315.142,38 eura** (točka 3).

Nadalje, Sud u obrazloženju pobijanog Rješenja (točka 2) tvrdi da je *"...ocijenio da zbroj tražbina navedenih stečajnih vjerovnika prelazi petinu iznosa tražbina svih stečajnih vjerovnika koji ne pripadaju nižim isplativim redovima..."*, što je zakonom utvrđena uvjet za sazivanje skupštine, temeljem utvrđenja da je:

- rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama utvrđeno 882.419,84 eura,
- rješenjem o ispravku tablice ispitanih tražbina utvrđeno 364.584,42 eura,
- iz podataka dostavljenih sudu od strane odvjetnice Melihe Okić Buljanović i odvjetnika Ivana Vrdoljaka Sud utvrdio da su parnice pokrenute ili je nastavljen već pokrenuti parnični postupak za tražbine u iznosu 18.105.238,23 eura - što ukupni iznosi **19.049.091,39 eura** (točka 3 obrazloženja pobijanog Rješenja).

Pri tome je nesporno da tražbine 7 vjerovnika - predlagatelja nisu ni tražbine utvrđene rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama, niti rješenjem o ispravku tablice ispitanih tražbina niti su iste zastupali odvjetnica Meliha Okić Buljanović odnosno odvjetnik Ivan Vrdoljak - da bi se isti mogli očitovati o statusu odnosno visini tražbina vjerovnika - predlagatelja.

Drugim riječima vjerovnika - tražbine predlagatelja nisu obuhvaćene iznosom ukupnih tražbina kako je isti utvrdio Sud. Stoga je, da bi se utvrdio udjel tražbina predlagatelja u ukupnim tražbinama trebalo iznos tražbina predlagatelja podijeliti sa iznosom ostalih tražbina (kako je isti utvrdio sud) uvećanim za iznos tražbina predlagatelja.

Odnosno omjer je € 4.315.142,38 / (€ 19.049.091,39 + € 4.315.142,38) = **18,47%** što je manje od jedne petine odnosno 20% (i to samo uzevši u obzir dio tražbina odnosno samo tražbine koje je Sud izrijekom naveo u obrazloženju pobijanog Rješenja, što je paušalno i nedopustivo).

Sud je, dakle, donošenjem pobijanog Rješenja ili pokazao nepoznavanje elementarne matematike (postotni račun) ili posve pogrešno, nemarno i krajnje paušalno utvrdio ključne činjenice (tko su vjerovnici i koliko pojedini od vjerovnika ima tražbina).

Nadalje, Sud je na svoju pogrešku višekratno upozoren od strane Stečajnog vjerovnika, i to prije održavanja Skupštine, podnescima u kojima je Sudu jasno ukazano da je posve pogrešna i činjenično netočna ocjena Suda *"...da zbroj tražbina navedenih stečajnih vjerovnika prelazi petinu iznosa tražbina svih stečajnih vjerovnika..."*

Dokazi: - uvid u spis, podnesci od 19. siječnja i 22. siječnja 2024. godine

Sud ne može održati i braniti svoju "ocjenu" kada je ista posve suprotna činjenicama i zakonskim odredbama, a posebno ne kada je Sud na pogrešku (na vrijeme) upozoren.

Stečajni vjerovnik posebno napominje da je, na poziv Suda radi utvrđivanja ukupnog iznosa tražbina u ovom postupku, stečajni upravitelj Tomislav Đuričin dana 24. studenog 2023. godine pripremio i Sudu dostavio podnesak (prileži spisu) u kojem isti pojedinačno navodi parnice koje su u tijeku (parnica radi utvrđivanja ili osporavanja tražbine nužno znači da tražbina, makar kao osporena tražbina, i dalje sudjeluje u stečajnom postupku te istu valja uzeti u obzir kod određivanja iznosa ukupnih tražbina odnosno potrebnog broja glasova za sazivanje skupštine vjerovnika).

Tako stečajni upravitelj u svom podnesku na početku tablice, na str. 1., navodi vjerovnika Amir Raouf Faraj koji vodi parnicu radi utvrđivanja osnovanosti svoje tražbine od 14.578.636,21 eura, nakon čega slijede i drugi vjerovnici čije su tražbine dio ovog postupka. Samo tražbina Amir Raouf Faraj (prva navedena) bez imalo dvojbe ruši "*ocjenu*" da predlagateljima imaju petinu (20%) ukupnog iznosa tražbina u ovom postupku (naime, već zbroj tražbina Amir Raouf Faraj i vjerovnika predlagatelja premašuje ukupan iznos tražbina za koje je Sud utvrdio da su u odnosu na iste parnice pokrenute ili je nastavljen već pokrenuti parnični postupak).

Sud je, dakle, posve zanemario podnesak stečajnog upravitelja kojim dostavlja raspoložive podatke o stečajnim vjerovnicima koji su pokrenuli ili nastavili parnice radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine kao i stečajnim vjerovnicima protiv kojih je stečajni dužnik pokrenuo parnice radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine u stečajnom postupku. A sam je napravio grube matematičke i logičke pogreške koje su bitno utjecale na zakonitost Skupštine i Rješenja.

Konačno, iako je opetovano upozoren na pogrešku kod utvrđivanja prelaze li predlagatelji zakonom utvrđeni minimalni udjel za sazivanje skupštine, Sud nije obrazložio zašto je ustajao kod pogrešne "*ocjene*" i održao Skupštinu sazvanu bez zakonom određenog udjela tražbina.

Dokazi: - uvid u spis, podnesci koji prileže spisu

V Sud je uoči Skupštine, na vrijeme zaprimio i u roku uredno objavio protuprijedlog Centra banke d.d. u stečaju od 16. siječnja 2024. godine (objavljen isti dan na e-Oglasnoj ploči Suda) u odnosu na predloženu točku dnevnog reda.

Stečajni vjerovnika smatra da je Sud ne stavljanjem odnosno odbijanjem mogućnosti da vjerovnici o protuprijedlogu glasuju, ograničio prava vjerovnika i time počinio povredu postupka.

Dokazi: - uvid u spis, podnesci koji prileže spisu

VI Konačno, sud i isključivo sud ima zadatak i obvezu utvrditi iznose tražbina svakog od vjerovnika na skupštini. Sud postojanje tražbine utvrđuje temeljem odredbi zakona i činjenica iz stečajnog spisa (i, po potrebi, spisa predmeta u kojima se pojedine tražbine utvrđuju ili osporavaju). Za razliku od utvrđivanja prava glasa osporenih tražbina, o čemu se izjašnjavaju i stečajni upravitelj i vjerovnici, a sud može, u slučaju neslaganja, donijeti odluku, utvrđivanje iznosa pojedinih tražbina sudionika Skupštine zadatak je i obveza suda.

U slučaju konkretne Skupštine, Sud je sam ispravio iznose tražbina o kojima su se pogrešno izjasnili vjerovnici Senija Demirović i Vera Hruška Fajdić, ali je previdio pogrešku kod utvrđenja tražbine i prava glasa za vjerovnika Republika Hrvatska.

Umjesto tražbine (i prava glasa) u iznosu od 3.432.778,89 eura (što je nesporno točan iznos, što proizlazi iz prijave tražbine Republike Hrvatske u ovom postupku i relevantnih pravomoćnih rješenja u odnosu na istu), Sud je utvrdio tražbinu (i pravo glasa) u iznosu od 2.837.448,38 eura čime je bitno utjecao ne samo na "*matematiku*" iznosa tražbina potrebnih za sazivanje Skupštine, nego i bitno utjecao na rezultat glasovanja na Skupštini.

Dokazi: - prijava tražbine RH, rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama

Naime, da je Sud točno utvrdio tražbinu Republike Hrvatske (i broj glasova koji Republici Hrvatskoj pripada) rezultat glasovanja ne bi bio "ZA" imenovanje novog stečajnog upravitelja, nego "PROTIV" imenovanja. Odnosno, drugim riječima, Sud je potvrdio odluku Skupštine koja je donesena BEZ VEĆINE VJEROVNIKA S PRAVOM GLASA PRISUTNIH NA SKUPŠTINI odnosno - sasvim jasno - odluku koja je protivno Zakonu (koji utvrđuje da skupština odluke donosi većinom glasova pristupnih vjerovnika).

Dokaz: - uvid u spis

VII U obrazloženju (točka 7) osvrćući se na navode vjerovnika Josipa Galinca i stečajnog upravitelja Tomislava Đuričina, koji su u obrazloženjima svojih zahtjeva za ukidanjem odluke Skupštine vjerovnika ukazali i upozorili Sud na pogrešku kod utvrđivanja iznosa tražbine (i prava glasa) vjerovnika Republike Hrvatske, Sud je prigovorio što na pogrešku nije upozoren za vrijeme same Skupštine (što je irelevantno) i naveo da ne može naknadno mijenjati svoju odluku o pravu glasa (što je netočno jer je pravo glasa Republike Hrvatske određeno Stečajnim zakonom odnosno ranijim pravomoćnim odlukama i Sud to pravo nije mogao mijenjati, ni prije niti nakon Skupštine, nego je isto trebao samo ispravno UTVRDITI. U tom smislu je obrazloženje u točki 7. ne samo pogrešno nego i bespredmetno).

VIII Sud u obrazloženju niti pobijanog Rješenja niti rješenja koje je uslijedilo, posl. broj St-529/2017-862 (kojim je, nakon što je odluka Skupštine potvrđena, odbijen zahtjev za ukidanjem odluke Skupštine) nije niti jednom rečenicom odgovorio na žalbeni razlog (da je pogrešno utvrđen iznos tražbine odnosno pravo glasa), posebno bitan jer je utjecao na (nezakonito) donesenu odluku te su i obrazloženja Suda posve manjkava te pravno ne mogu opstati.

Dokaz: - uvid u spis

Stečajni vjerovnik slaže se sa stavom Suda da nije moguće naknadno mijenjati zapisnik sa skupštine vjerovnika, ali upire da je odluka koja je donesena na NEZAKONITO sazvanoj Skupštini (što je Sud znao jer je opetovano bio upozoren), uz nepostojanje ZAKONOM PROPISANE većine glasova - SAMA PO SEBI PROTIVNA ZAJEDNIČKIM INTERESIMA STEČAJNIH VJEROVNIKA, jer je nesporno zajednički interes stečajnih vjerovnika provođenje stečaja po zakonu odnosno u skladu sa obvezujućim odredbama Zakona.

Stoga je Sud, ako ne ranije onda nakon što je upozoren na pogrešku kod utvrđivanja iznosa tražbina (i prava glasa), SAM, PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI, MORAO UKINUTI ODLUKU SKUPŠTINE, a ne još i odbiti zahtjeve i stečajnog upravitelja i vjerovnika koji su tražili ukidanje. I potom donijeti pobijano Rješenje kojim se potvrđuje nezakonito donesena odluka sa nezakonite Skupštine.

IX Nastavno na sve izneseno, Stečajni vjerovnik predlažu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da usvoji ovu žalbu i u cijelosti ukinе rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu posl. broj St-529/2017-861 od 26. siječnja 2024. godine.

U Zagrebu, 12. veljače 2024. godine

ISTO Grupa d.d.